

[Ole Espersen]

Det passer ikke. Jeg sagde, at der forelå stort set intet materiale fra organisationerne, og derfor kunne vi ikke bebrejde ministeren, at han ikke kunne producere noget materiale. Jeg ved ikke, hvorfor der ikke foreligger noget materiale, som kan vise os værdien af det afgivne område. Det var en konstatering. Det var ikke nogen bebrejdelse i forhold til organisationerne.

I øvrigt går jeg da ud fra, at organisationerne er enige med fiskeriministeren om, at aftalen ikke skulle være, som den blev, at det skulle være midterlinjen, der blev fastholdt. Det var i hvert fald fiskeriministerens opfattelse.

Ministeren sagde endvidere, at jeg i kraft af den udvalgsbehandling, der havde været, havde vanskeliggjort de kommende meget vigtige forhandlinger med Polen om grænsedragningen mellem Danmark og Polen. Jeg havde sat vigtige danske interesser på spil, tror jeg oven i købet der blev sagt.

Jeg synes, det er en ganske hård anklage, og jeg synes, at Folketinget og jeg fortjener, at ministeren uddyber, hvorfor ministeren mener, at vi har begået en så alvorlig handling, som ministeren her gav udtryk for. Det går jeg ud fra at ministeren er villig til og i stand til at fortælle os.

Men nu til det, der var anledningen til afbrydelsen af andenbehandlingen. Det var det, der skulle være dokumentationen for, at regeringen har handlet lovligt i overgangsfasen.

Da sagde ministeren, at det er blevet dokumenteret ved svar fra Justitsministeriet, at det aldeles ikke er lovstridigt at fastsætte grænsen, således som den blev fastsat allerede ved underskrivelsen.

Ministeren sagde videre: Lad os prøve at se fornuftigt på det. Hvad er det, vi skal gøre i en overgangsperiode? Ja, da skal man administrere i overensstemmelse med den aftale, der er indgået. Det har indebåret, at man har måttet stoppe, og det vil sige fiskeriet på Adler Grund.

Det er jo det samme som at sætte aftalen i kraft, før den har været forelagt for Folketinget, og det er det, der er i strid med både grundlovens § 19 og loven om Danmarks Riges fiskeriterritorium.

Det, ministeren så straks gjorde, var 18. maj i år at sende et brev til udvalget med noget materiale, hvor man konkluderede følgende:

»Som det vil ses, er det Justitsministeriets opfattelse, at de udstedte tjenestebefalinger til

de danske fiskeriinspektionsmyndigheder ikke er i strid med ovennævnte lov om fiskeriterritoriet.«

Det er der ingen der har bestridt. Vi står ikke her og taler om tjenestebefalinger til danske fiskeriinspektions-skibe. Vi taler om noget helt andet, nemlig ændring af Danmarks grænser til skade for danske fiskere.

Det er det spørgsmål, jeg rejste, og det er dér, ministeren hævdede, han havde dokumentation for, at det var fuldstændig lovligt. De tjenestebefalinger, der er givet, er naturligvis ikke ulovlige. Man kan påbyde fiskeriinspektionen at lade være med at inspicere et helt år i Østersøen, hvis man vil; det kan aldrig være lovstridigt.

Derfor må vores konklusion, således som det fremgår af det fælles betækningsbidrag med SF, være følgende, og jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om man ikke er enig i de enkelte dele af denne konklusion, som står på side 2 i tilføjelsen til betænkningen:

»Mindretallet har noteret sig, at det afgivne område efter regeringens opfattelse fortsat er dansk område indtil ratifikationen.«

Det er vist rigtigt. Det ville også være opsigtsvækkende, hvis man sagde noget andet. Det er altså fortsat dansk område.

Er det ikke også rigtigt, at man på den anden side i august 1988 har meddelt fiskeriets organisationer, at den nye grænse gælder fra underskrivelsen, altså fra 14. september 1988? Det er en ny grænse, der klart markerer, at området ikke længere er dansk.

Op er det ikke også rigtigt – det er faktisk det mest afgørende – at man i den fælles forståelse, som Udenrigspolitisk Nævn af mærkelige grunde ikke fik lejlighed til at se, der er tilknyttet aftalen, har tilladt østtysk myndighedsudøvelse på dette danske område?

Jeg vil gerne spørge ministeren og også justitsministeren, om det ikke er rigtige konklusioner, der her er draget, og om, hvorvidt det ikke er i strid med både lovgivningen og grundlovens § 19 at tillade fremmede myndigheder at udøve jurisdiktion, håndhæve deres lovgivning på dansk område. Hvis man endelig vil det, skulle man i øvrigt bruge grundlovens § 20, men det går jeg ud fra at ministeren er klar over.

Vi vil ikke på nogen måde tages til indtægt for, i kraft af at vi har sagt ja til aftalen, at vi ikke tror, at den kan blive bedre, således som forlø-